

прѣдвидѣла; тамъ той намѣри едного чело-
вѣка злѣ напзланенъ съ раны, кого-то ни-
кой незнааше, освѣнь самъ Анастасій и
негова-та сѹпруга. Тогава Ѳ. каза: защо
Антоніе искашь да ѹтаишь това сѣкро-
вище отъ мене? — Защо-то владыко, тоѡ
мжжь е много сѣрдитъ и злѣ, та и за
това азъ не смѣахъ да та пѣсна да го
видишь.

Добръ Антоніе азъ не искамъ да бж-
дѣ прельстникъ на твоѣ-тѣ награда; ос-
тави ма при него тайъ ноцъ да са по-
мољъ на Бога рече Вассилій и остана за-
едно съ прокаженныѡ; сѣдѡ цѣлѣ ноцъ
затворенъ и, прѣжде на молитвѣ; а на
ѹтро, за чюдо на цѣлѣ градъ, извѣсти
го цѣлокѹпенъ здравъ и невредимъ. А-
настасій заедно съ сестрѣ си прославихъ
Бога и неможахъ да са наситѣтъ да от-
пѣснатъ свѣтаго.

По едно врѣмѣ, като царствѣваше прѣ-
стѣпникѣтъ Ѹлентъ, слѣчи са въ Никейѣ
додохъ начальници-тѣ отъ Аріанскѣ-тѣ
ересь и го молахъ да изгони отъ сѣборнѣ-